Triplex eſt amicitia propter bonū vtile: dele/tabile ⁊ honeſtū. Amicitia propter bonū vtile: maxime videtur fieri in ſenib⁹: q2 nō curant delectabile: ſed tm̄ vtile. Amicitia vo que eſt propter bonum delectabile: iu/uenū eſt. Amicitia bonorum honeſtorum: permanens eſt ⁊ ſtabilis.

Nulli ſeinuicem cognoſcunt niſi ſemel ſumāt menſuram ſalis.

Sola amicitia bonorum honeſtorum intranſ/mutabilis eſt.

Non eſt facile alicui credere de amico ſuo qui multo tempore probatus eſt ab ipſo nec nū quā ſibi iniuſtum fecit.

Diſtātia loci nō ſeparat amicitiā ſed operationē

Natura maxime fugit triſte: ⁊ appetit delecta bile.

Mutua concordia: ⁊ colloquia: factiua ſunt amicitie.

Perfecta amicitia nō ē niſi ad vnū: q2 qđ eſt pfectum nō pōt fieri ad plures ſed ad vnū.

Nullus debet velle amico ſuo multa bona.

Vnuſqſq3 maxime ſibiipſi vult bona multa.

Amicorum omnia ſunt cōmunia.

Peſſimū eſt contrariorum optimo.

Regimen ē optima policia.

Malus rex: tyrannus dicitur.

Rex debet debet ſe habere ad ſuos ſubditos ſi cut paſtor ad oues.

Pater tria bñficia dat filio: ē ſibi cauſa eſſen/di generando: ē ſibi cā nutriendi educādo ⁊ ē ſibi cauſa diſcipline informando.

In quibus nihil eſt cōmune: in his nec ē ami citia nec iuſticia.

Seruus ⁊ organum animatum.

Domini ad ſeruū non eſt amicicia ſm qđ ſer/uus: ſed ſm qđ homo: quia ſm q; ſeruus eſt diſſimilis. ſm q; hō eſt ſibi ſimilis.

Parētes amāt ſuos filios ſicut ſui aliqd exiſtē tes filii aūt parētes vt ab illis aliquid exiſtēs

Parentes plus amant filios quā econuerſo. quia magis ſciunt parentes q; filii ſunt eis nati quam filii.

Matres plus diligunt filios quā patres. quia certiores ſunt de eis ⁊ plus laboris habent circa eos.

Maioribus datur honor minoribus autem ⁊ indignioribus lucrum. quia honor eſt retri butio virtutum ⁊ beneficii.

Lucrum eſt auxilium indigentie.

Retributio poſſibilis eſſe debet non cōdigna vt patet de deo ⁊ parentibus quibus non poſſum⁹ equale reddere.

Pater pōt abnegare filio ⁊ nō econuerſo.

Noni ethicorum de tribus ſpecie bus amicitie.

Magiſtris: diis: ⁊ parentib⁹: non pōt reddi equiualens.

Magis oportet mutum dare cui qs debet red dere q̄3 amicis dare.

Amici exiſtentes propter bonū vtile ⁊ delecta/bile. his ceſſantibus ceſſat amicicia

Qui fingit ſe amicū ⁊ non eſt: peior eſt eo qui facit falſam monetam.

Quāto malicia eſt circa meli⁹: tāto peior ē ipſa

Simile ſimili ē amicū. ⁊ ideo bonus: malum amare non poteſt.

Magis tenemur amicis largiri bona: q̄3 ex/traneis.

Amicabilia ſunt que ad alterū veniunt ex ami cabilibus que ſunt ad ſeipſum. vnde vnuſ/qſq3 maxime eſt amicus ſibiipſi.

Amicus ſe debet habere ad amicum. ſicut ad ſeipſum. q2 amicus eſt alter ipſe.

Prauus nihil amicabile habet: nec ad ſeipſū nec ad alium

Beniuolentia non eſt amicicia. eſt tamē prin/cipium amicicie vnde ex beniuolentia diu/turna fit amicicia.

Concordia ad amiciciam pertinet.

Benefactores pl⁹ amant beneficiatos q̄3 amē tur ab eis.

Omnis artifex diligit opus ſuum: ⁊ etiā ipſuz magis diligit q̄3 diligatur ab opere: vt patet de parentibus reſpectu filiorum.

Quod cū magna labore acqrit: magis diligit vt patet de hominibus acquirentibus pecu/niam proprio labore.

Matres plus amāt filios quā econuerſo.

Amicus ſe debet habere ad amicum ſicut gē/nu ad tibiam.

Queadmodū ciuitas ⁊ omnis alia cōgregatio maxime videntur eſſe principaliſſimum ſui ſic etiam homo. ſed in hoīe principaliſſimū eſt intellectus. ergo homo maxime videtur eſſe intellectus. vel intellectualis.

Ex predictis videtur q; denominatione fit a principaliori.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Hō eſt aīal politicū aptū natū viuere.
Amicitia ē maxima bonorum exteriorū.
Melius eſt cum amicis ꝛ precipue cuꝫ bonis
morari: q̄ꝫ cū extraneis: ꝛ quibuſcūqꝫ alijs.
Felix: amicis honeſtis indiget.
Solitario difficilis eſt vita.
Ex viuere cuꝫ bonis ſociatio quedam fit.
Accipere virtutes virtuoſoꝝ beatiſſima ē vita
Preſentia amicorum delectabilis eſtꝰ: tam in
bonis fortune q̄ꝫ in malis. In malis quia
triſtati alleuiantur: amicis condolentibus
ꝛ delectari in proprijs bonis.
Amicus eſt conſolatio omni amico viſione ꝛ
ſermone.
In omnibus oportet immitari meliorem: vel
quod melius eſt.
Amicicia bonorum augetur boniis colloquiis
ꝛ operibus: quibus vtuntur. vnde a bonis
bona fiunt.

Decimi ethicorum: de electori ꝛ felitiori.

In actionibus humanus: minus
creditur ſermonibus q̄ꝫ operibus.
Quando ſermones diſſonant in ope
ribus ſenſibiliter tunc contemnuntur.
Ex quibus res generantur: in his diſſoluūtur
ꝛ reſoluntur.
Omnis virtꝰ in corpore exiſtēs fatigabilis ē
Quedam delectant noua: que poſtea non de/
lectantur.
Vnuſquiſque maxime operatur illa: que ma/
xime diligit.
Delectatio tenet operantem in opere.
Operatio delectabilior: minus delectabilem
expellit. vnde amantes fiſtulas nō poſſunt
attendere ſermonibus: vt audiant fiſtulātē.
Non potentes continue operari: requie īdigēt
Philoſophia habet delectatiōes admirabiles
puritate ꝛ firmitate.
Vltima felicitas hominis conſiſtit in optima
operatione.
Optime ſunt potentie reſpectu ſui obiecti.
Speculatio veritatis eſt ipſa felicitas.
Vita contemplatiua melior eſt quam vita que
eſt ſecundum hominem communem: quia
vita contemplatiua eſt vita diuina.
Duplex eſt felicitas ſcilicet contemplatiua ꝛ po
litica. inter quas contemplatiua melior: quia
eſt diuina alia aūt humana.
Vnuſquiſqꝫ debet dirigere opera ſua ad bene
viuendū ſꝫm optimum eoruꝫ que ſūt in ipſo
Optimum quod eſt in homine eſt intellectus.
quia licet intellectus quantitate ſit minimum
eſt tamen potentia ꝛ precioſitate maximuꝫ.
Vnumquodqꝫ maxime dicitur eſſe principa/
liſſimum ſui ergo homo poteſt dici intellectꝰ
quia intellectus eſt principaliſſimum homi/
nis ex quo interum habet: ꝙ denominatio
fit a principaliori.
Propria operatio dei eſt ſpeculatio.
Homo felix ſiue ſapiens indiget aliqualiter re
bus exterioribus quia natura per ſe non eſt
ſufficiens ſpeculari. ſꝫ oportet quod habeat
corpus ſanum. cibum ꝛ reliquum famulatū
non tamen indiget magnis ꝛ multis rebus
quia non oportet felicem: dominum terre
vel maris eſſe.
Moderate ditati. non minus agunt bona quā
potentes. immo etiaꝫ magis. vnde dicit ſa
lomon. moderate ditati ſunt felices quia ma
gis habent ſecundum intellectum: vel ſecun
dum virtutem poſſunt operari.
Homo ſecundum intellectum operans ꝛ hoc
feliciter ꝛ bene curans optime eſt diſpoſitus
ꝛ de his amantiſſimus deo eſſe videtur.
Homo ſapiens maxime eſt felix.
Sermones conſonantes operibus ſunt accep
tandi. diſſonantes vero deſpiciendi ſunt.
Non facile ē homines ex antiqua cōſuetudine
tranſmutare per ſermones
Multi magis obediunt coacti neceſſitate quā
ſermone.
Quidam ſunt diſpoſiti ad virtutes ex natura
quidam vero ex conſuetudine. quidam au/
tem per doctrinam.
Ad hoc ꝙ doctrina habeat efficatiam in audi/
toribus. animā auditoris bene oportet eſſe
diſpoſitam ſicut terra anteq̄ꝫ ſemen nutriat.
Oportet bonos prouocare ad virtutes per pre
mia. malos autem per penam. in ſanabiles
totaliter exterminare.

Ariſtotiles auctoritates. ex libro icco/
nomicorum.

Ciuitas eſt domorum vel ciuium plu
ralitas prediis ꝛ poſſeſſionibus abun
dans: ad bene viuendum ordinata.
Communicatio vel coniunctio viri ꝛ femine in
animalibus irrationabilibus ē ſolū gratia ꝓ
lis procreande. in hominibus aūt nō ſolum